

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα επανεξέτασως) της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 περί επανεξέτασως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) που εκδόθηκε στις 19 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-646/16 P, Simpson κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-542/18 RX)

(2018/C 427/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Αναρρεσείων: Erik Simpson (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ζητήματα προς επανεξέταση

Αντικείμενο της επανεξέτασως θα αποτελέσει το ζήτημα αν, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της γενικής αρχής περί ασφάλειας δικαίου, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουλίου 2018, Simpson κατά Συμβουλίου (T-646/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:493), θίγει την ενότητα ή τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, ως αναιρετικό δικαιοδοτικό όργανο, έκρινε ότι ο δικαστικός σχηματισμός που εξέδωσε τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Ιουνίου 2016, Simpson κατά Συμβουλίου (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), δεν είχε νόμιμη σύνθεση, λόγω πλημμελείας την οποία ενείχε η διαδικασία διορισμού ενός εκ των μελών του δικαστικού σχηματισμού αυτού και η οποία συνεπαγόταν παραβίαση της αρχής του νόμιμου δικαστή που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η επανεξέταση θα αφορά ειδικότερα το ζήτημα αν, όπως και στην περίπτωση των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 277 ΣΛΕΕ πράξεων, ο διορισμός δικαστή μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο παρεμπόδιτος ελέγχου νομιμότητας ή αν αυτός ο παρεμπόδιτων έλεγχος νομιμότητας –επί της αρχής ή λόγω παρελεύσεως ορισμένου χρονικού διαστήματος– αποκλείεται ή περιορίζεται σε ορισμένες περιπτώσεις πλημμελιών προκειμένου να διασφαλισθεί η νομική σταθερότητα και η ισχύς του δεδικασμένου.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα επανεξέτασως) της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 περί επανεξέτασως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) που εκδόθηκε στις 19 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-693/16 P, HG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-543/18 RX)

(2018/C 427/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Αναρρεσείων: HG (εκπρόσωπος: L. Levi, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Ζητήματα προς επανεξέταση

- 1) Επιβάλλεται η επανεξέταση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουλίου 2018, HG κατά Επιτροπής (T-693/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:492).
- 2) Αντικείμενο της επανεξέτασως θα αποτελέσει το ζήτημα αν, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της γενικής αρχής περί ασφάλειας δικαίου, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουλίου 2018, HG κατά Επιτροπής (T-693/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:492), θίγει την ενότητα ή τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, ως αναιρετικό δικαιοδοτικό όργανο, έκρινε ότι ο δικαστικός σχηματισμός που εξέδωσε την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουλίου 2016, HG κατά Επιτροπής (F-149/15, EU:F:2016:155), δεν είχε νόμιμη σύνθεση, λόγω πλημμελείας την οποία ενείχε η διαδικασία διορισμού ενός εκ των μελών του δικαστικού σχηματισμού αυτού και η οποία συνεπαγόταν παραβίαση της αρχής του νόμιμου δικαστή που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η επανεξέταση θα αφορά ειδικότερα το ζήτημα αν, όπως και στην περίπτωση των διαλαμβανομένων στο άρθρο 277 ΣΔΕΕ πράξεων, ο διορισμός δικαστή μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο παρεμπόδιτος ελέγχου νομιμότητας ή αν αυτός ο παρεμπόδιτος έλεγχος νομιμότητας –επί της αρχής ή λόγω παρελεύσεως ορισμένου χρονικού διαστήματος– αποκλείεται ή περιορίζεται σε ορισμένες περιπτώσεις πλημμελειών προκειμένου να διασφαλισθεί η νομική σταθερότητα και η ισχύς του δεδικασμένου.

- 3) Οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι και οι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διάδικοι καλούνται να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί του εν λόγω ζητήματος εντός προθεσμίας ενός μηνός από την επίδοση της παρούσας αποφάσεως.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις
23 Αυγούστου 2018 — FN κ.λπ.**

(Υπόθεση C-546/18)

(2018/C 427/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Καθής διοικητική αρχή: Übernahmekommission

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 4 και 17 της οδηγίας 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς ⁽¹⁾ — ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης — ερμηνεία σύμφωνα με την οποία δεν αναγνωρίζεται σε απόφαση της εποπτικής αρχής του άρθρου 4 της οδηγίας 2004/25/EK που κατέστη απρόσβλητη και με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση από κάποιο πρόσωπο διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίστηκαν προς μεταφορά της οδηγίας 2004/25/EK στην εσωτερική έννομη τάξη, δεσμευτική ισχύς στο πλαίσιο διαδικασίας διώξεως διοικητικών παραβάσεων ποινικού χαρακτήρα που κινήθηκε μεταγενέστερα από αυτήν την εποπτική αρχή κατά του ίδιου προσώπου, με αποτέλεσμα το πρόσωπο αυτό να έχει στη διάθεσή του εκ νέου όλες τις ουσιαστικές και νομικές ενστάσεις και τα αποδεικτικά μέσα για να αμφισβητήσει την παράβαση κανόνα δικαίου που έχει διαπιστωθεί με την ήδη καταστάσα απρόσβλητη απόφαση;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 4 και 17 της οδηγίας 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς — ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης — ερμηνεία σύμφωνα με την οποία δεν αναγνωρίζεται σε απόφαση της εποπτικής αρχής του άρθρου 4 της οδηγίας 2004/25/EK που κατέστη απρόσβλητη και με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση από κάποιο νομικό πρόσωπο διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίστηκαν προς μεταφορά της οδηγίας 2004/25/EK στην εσωτερική έννομη τάξη, δεσμευτική ισχύς στο πλαίσιο διαδικασίας διώξεως διοικητικών παραβάσεων ποινικού χαρακτήρα που κινήθηκε μεταγενέστερα από αυτήν την εποπτική αρχή κατά του οργάνου που εκπροσωπεί αυτό το νομικό πρόσωπο, με αποτέλεσμα το πρόσωπο αυτό (το όργανο) να έχει εκ νέου στη διάθεσή του όλες τις ουσιαστικές και νομικές ενστάσεις και τα αποδεικτικά μέσα για να αμφισβητήσει την παράβαση κανόνα δικαίου που έχει διαπιστωθεί με την ήδη καταστάσα απρόσβλητη απόφαση;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Αποκλείει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εσωτερική πρακτική κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζεται σε απόφαση της εποπτικής αρχής του άρθρου 4 της οδηγίας 2004/25/EK που κατέστη απρόσβλητη και με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση από κάποιο πρόσωπο διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίστηκαν προς μεταφορά της οδηγίας 2004/25/EK στην εσωτερική έννομη τάξη, δεσμευτική ισχύς στο πλαίσιο διαδικασίας διώξεως διοικητικών παραβάσεων ποινικού χαρακτήρα που κινήθηκε μεταγενέστερα από αυτήν την εποπτική αρχή κατά του ίδιου προσώπου, με αποτέλεσμα το πρόσωπο αυτό να εμποδίζεται να αμφισβητήσει από ουσιαστική και νομική άποψη την ήδη κατά τρόπο απρόσβλητο διαπιστωθείσα παράβαση κανόνα δικαίου;